

РЕШЕНИЕ

№ 93

гр. Габрово , 25.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГАБРОВО в публично заседание на тридесет и първи май, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Пламен П. Денев

при участието на секретаря Росица М. Ненова
като разгледа докладваното от Пламен П. Денев Административно
наказателно дело № 20214210200322 по описа за 2021 година

Жалбоподателя ИВ. ХР. АНТ. е обжалвал Наказателно постановление № 07-001359, издадено на 22.03.2021 година от Директор на Дирекция “Инспекция по труда” Габрово към Изпълнителна агенция “Главна инспекция по труда”, с което за нарушение по чл. 11, ал. 5 от Наредба № РД-07-2/16.12.2009 г. за условията и реда за провеждане на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд във вр. с чл. 12, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № РД-07-2 от 16.12.2009 г. за условията и реда за провеждане на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, на същият като длъжностно лице по смисъла на & 1 т. 5 от ДР на КТ, определено със Заповед № 2/20.01.2010 г. да провежда и документира началния инструктаж на служителите, е наложена „Глоба” в размер на сумата от 300 лева, на основание чл. 413, ал. 1 във вр. с чл. 415в, ал. 1 от КТ. По съображения, изложени в подадената жалба и развити чрез процесуален представител, който е упълномощил според предвидения за това ред, жалбоподателя е счел постановлението за незаконосъобразно, като го е обжалвал в качеството на такова с искания за неговата отмяна заедно с всички законни последици, които произтичат от това. В същите са включени и разноски, заплатени на този процесуален представител, чието присъждане се иска въз основа на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН. Като алтернативно е направено искане и за изменяване на НП, чрез намаляване на наложената глоба до минимално предвидения размер.

Ответната по жалба страна чрез свой процесуален представител, упълномощен по предвидения за това ред, оспорва твърденията и искането в подадената жалба, като застъпва становище за оставяне на последната без уважение, и за потвърждаване на атакуваното чрез

нея постановление като правилно и законосъобразно. От тази страна също е направено искане за разноси във връзка с осъществено процесуално представителство при разглеждането на делото, които се претендират въз основа на указаното в чл. 63, ал. 5 от ЗАНН.

След като съпостави събраните при производството писмени и гласни доказателствени материали, съдът намери за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателя ИВ. ХР. АНТ. е управител на дружество „ВИВА 09“ ООД, ЕИК 200554724, със седалище и адрес на управление гр. Габрово, улица „*****“ № 23. Към месец януари 2021 година последното е наемало самостоятелно работници и служители на трудово правоотношение, като във връзка с това обстоятелство е представлявало работодател по смисъла на указаното в § 1 т.1 от ДР на КТ.

Свид. Д.Г., Б.Т. и Р.С. са служители на Дирекция „Инспекция по труда“ Габрово.

През периода 14,20 – 15,20 часа на 20.01.2021 г. тримата свидетели осъществили проверка по работни места в обект – цех за производство на плетен трикотаж, който се намирал на улица „*****“ № 23 в град Габрово и бил стопанисван от „ВИВА 09“ ООД. При започване на проверката те установили в цеха лице – Н.В.З. от същото населено място, ЕГН 7809032232, което извършвало трудова дейност като кетелист. По искане на проверяващите в 14,35 часа на 20.01.2021 година това лице собственоръчно попълнило декларация, в която отразило, че: работи във „Вива 09“ ООД като кетелист от 04.01.2021 година с работно място – обект, находящ се на ул. „*****“ № 23; с работно време – от 08,00 до 17,00 часа и почивни дни – събота и неделя; с почивки в работния ден от 11,00 до 11,40 часа и от 14,00 до 14,20 часа, както и че не е сключило трудов договор, а има граждански договор, по който за срок от 04.01.2021 г. до 31.01.2021 г. е наето да извърши услуга – кетеловане в цех кетел, срещу възнаграждение в размер на 400 лева. В декларацията лицето е отразило липсата на документиран инструктаж, както и това, че не е получило копие от заверено уведомление и екземпляр от сключен трудов договор.

На 28.01.2021 г., въз основа на изискана (чрез съставена още на 20.01.2021 г. призовка, приложена на л. 20) и допълнително представена от дружеството писмена документация, е било установено, че чрез Заповед № 2, издадена на 20.01.2010 г. от предишен управител на дружеството, на ИВ. ХР. АНТ. е възложено да извършва началния и останалите видове указани (на работното място, периодичен и извънреден) в Наредба № РД -07/16.12.2009 г. инструктажи на работещите в дружеството лица, както и че същият към 20.01.2021 година не е документирал в книгата за инструктаж по безопасност и здраве при работа в дружеството проведен начален такъв на лицето Н.З. за което е било установено, че извършва трудова дейност на тази дата. Въз основа на това, както и на обстоятелството, че съгласно представено удостоверение с Изх. № ГС-157 от 15.09.2020 г. той е притежавал право да провежда инструктажи в резултат на преминато обучение, проверяващите са заключили, че след като в качеството си на длъжностно лице, определено с описаната по-

горе раповед, на 20.01.2021 година не е изпълнил задължението си да проведе посочения вид инструктаж на това физическо лице, жалбоподателя е осъществил нарушение по чл. 11, ал. 5 от Наредба № РД-07-2/16.12.2009 г. за условията и реда за провеждане на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд във вр. с чл. 12, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № РД-07-2 от 16.12.2009 г. за условията и реда за провеждане на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд.

Като са отчели изложените по-горе обстоятелства проверяващите са заключили, че отношенията, които са възникнали между дружеството и посоченото физическо лице при предоставянето на работна сила като „кетелист“, не са били уредени като трудови правоотношения въпреки необходимите условия за съществуването на такова правоотношение, тъй като лицето е предоставяло работната си сила в условия с определено работно място – цеха за производство на трикотажи на упоменатия адрес в гр. Габрово; осъществявайки трудова дейност на работно оборудване – машина „Herman“ в регламентирано работно време – от 08,00 до 17,00 часа с почивки - от 11,00 до 11,40 часа и от 14,00 до 14,20 часа в работния ден; регламентирани почивни дни – събота и неделя, наличие на уговорено възнаграждение в размер на 450 лева, и се е намирало в йерархическа зависимост с „Вива 09“ ООД за спазване на трудовата дисциплина, в т.ч. спазване на правилата за здравословни и безопасни условия на труд. Във връзка с това те са приели, че след като в 14,35 часа на 20.01.2021 година е допуснало въпросното физическо лице да предоставя работната си сила, извършвайки трудова дейност като кетелист в условия с определено работно място, регламентирано работно време, уговорено възнаграждение и спазване на трудовата дисциплина, без наличие на сключен в писмена форма трудов договор с него, на тази дата дружеството като работодател е допуснало нарушение по чл. 61, ал. 1 във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ. Въз основа на направените констатации на 28.01.2021 г. е било издадено и постановление (приложено на л. 30-31), с което на осн. чл. 405а от КТ е обявено съществуването на трудово правоотношение между дружеството и въпросното физическо лице, а на работодателя е дадено предписание за сключване на трудов договор с него.

Резултатите от извършената проверка са отразени в протокол за извършена проверка Изх. № ПР2102333 от 16.02.2021 година. Във връзка с тях до управителя на „ВИВА 09“ ООД е изпратено писмо Изх. № 21008050 от 17.02.2021 г. (л. 28 от НАХД 322/2021 г.), с което той е бил поканен да се яви в Дирекция „ИТ“ Габрово на 18.02.2021 г. за съставяне на акт за установяване на нарушение на трудовото законодателство, свързано с неизпълнението на проведения начален инструктаж по отношение на Н.З.. Писмото (според съдържащата се в него разписка) е връчено на А. на 17.02.2021 г., който не се е явил на посочената дата и не е изпратил друго упълномощено лице, което да го представлява. Поради това на 19.02.2021 година актът за установяване на нарушението (№ 07-001359) е бил съставен в

негово отсъствие. Жалбоподателя се е запознал с отразените в него констатации и го е подписал на 23.02.2021 г., на която дата на същият е бил връчен и препис от самия акт. Въз основа на този акт и останалите материали по административно-наказателната преписка е издадено и посоченото по-горе наказателно постановление, което се явява предмет на обжалване по настоящото дело.

При изложената фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна:

От данните, които са отразени в приложените (на гърба на л. 44) писмени материали, е видно, че обжалваното наказателно постановление е било връчено на управителя на санкционираното дружество на 05.04.2021 година. Жалбата против това постановление е постъпила в Районен съд Габрово на 12.04.2021 г., или в рамките на определения с чл. 59 от ЗАНН 7 дневен срок, започнал (съобразно указаното в чл. 84 от ЗАНН и чл. 183, ал. 2 от НПК) да тече от деня, следващ този за неговото получаване. С оглед на изложеното и поради обстоятелството, че е подадена от правоимащо лице, тя следва да се приеме за процесуално допустима, но разгледана по същество – за основателна само по отношение на искането за изменяване на обжалваното постановление.

Законосъобразността на всяко едно НП се предпоставя от тази на акта за установяване на нарушението, което се санкционира чрез него. Той следва да отговаря на определени изисквания, посочени в чл. 42, т. 1-10 от ЗАНН, между които се включват и тези за описание на нарушението и обстоятелствата, при които е осъществено. Актът е съобразен с тези изисквания, като съдържа необходимите данни не само за това, в което се е изразило самото нарушение, но и за датата и мястото, на които е прието, че е било извършено то. Следва да се отбележи, че лицето Н.З. е установено да работи именно на отразената в акта и постановлението дата 20.01.2021 година. Поради това не би могло да се счита, че датата на нарушението е неправилно определена, както процесуалния представител на жалбоподателя твърди, още повече при липсата на доказателства, които да установяват, че въпросното физическо лице действително е полагало труд през периода, изтекъл от момента за сключване на гражданския договор и датата, на която е била осъществена проверката от служителите на Дирекция „ИТ” Габрово. Нарушението е установено с акт, съставен от компетентно за това лице, преди изтичане на тримесечен срок от деня за откриване на нарушителя. Жалбоподателя е бил надлежно уведомен за датата и часа, на които е следвало да се яви в Дирекция „Инспекция Габрово за съставяне на акт за установяване на приетото за извършено нарушение, и след като не се е отзовал на поканата, акта законосъобразно е съставен в негово отсъствие, в съгласие с предвиденото в чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. След съставяне на акта са били предприети действия за връчването му и подписване от него, които също са документирани според законовите изисквания. Наказателното постановление (което по отношение на своето съдържание кореспондира на предвиденото в чл. 57 от ЗАНН) също е било издадено от компетентно лице, преди изтичане на визирания (в чл. 34, ал. 3 от ЗАНН) шестмесечен срок от датата за съставяне на акта. По делото не е спорно, че жалбоподателя не е бил документирал, а следователно – и извършил начален инструктаж на

Н.З. която е осъществявала трудова дейност към момента на проверката. Доколкото това е така, а задължението и момента за провеждане на този инструктаж са били не само законово регламентирани в чл. 11, ал. 5 от Наредба № РД-07-2 от 16.12.2009 г. за условията и реда за провеждане на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд (издадена на основание чл. 281, ал. 5 от КТ, Обн. ДВ бр. 102/22.12.2009 г. в сила от 01.01.2010 г.; попр. бр. 4 от 15.01.2010 г., изм. бр. 25/30.03.2010 г.) и чл. 12, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № РД-07-2 от 16.12.2009 г. за условията и реда за провеждане на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд (също издадена на осн. чл. 281, ал. 5 от КТ, Обн. ДВ бр. 102/22.12.2009 г. в сила от 01.01.2010 година), но и вменени в тежест на жалбоподателя чрез издадената Заповед № 2 от 20.01.2010 г. на предишния управител на дружеството, се налага заключение, че съответното (умишлено по вид) нарушение, за което той е бил санкциониран, е налице от обективна и субективна страна, както и че неговата правна квалификация е правилно определена. Към подобен извод навеждат и други, отразени не само в НП, но и в протокола за извършена проверка обстоятелства – че началния инструктаж на Н.З. и друго, заварено да работи към момента на проверката лице – Н.Ц., е бил документиран едва на 01.02.2021 година, които не са предмет между страните в процеса. Това е видно и от копието на страници от книгата за инструктаж, които са приложени на л. 25-27 от делото.

Макар за правилно по вид с оглед на правилно изведената правна квалификация на нарушението и отговорния за него нарушител, който е физическо лице, съдът намери наложеното за нарушението наказание за незаконосъобразно по отношение на неговия размер. Причината за това заключение не се дължи на обстоятелството (наличие и на друго работещо лице – Н.Ц., по отношение на което задължението за провеждане и документиране на началния инструктаж също не е било изпълнено към момента на проверката), отчетено като отегчаващо от наказващия орган, а на факта, че чрез наказателното постановление той е определил наказание, което надвишава максимума от 100 лева, предвиден в нормата на чл. 415в, ал. 1 от КТ за нарушения, извършени от виновно за тях длъжностно лице. В случая жалбоподателя И.А. не е действал в качеството на работодател (каквото, съобразно указаното в & 1 т.1 от ДР на КТ, би могъл да бъде управляваното от него дружество, а не самия той), а в качеството на длъжностно лице (в т.ч. и по смисъла на & 1 т.5 от ДР на КТ), което е било натоварено, но не е изпълнило задължението си да извърши началния инструктаж по отношение на Н.З..

Като отчете изложените обстоятелства съдът прие, че обжалваното постановление следва да се измени чрез намаляване на наложената глоба до по-нисък, позволен от закона размер. Поради това и като отчете, че неизпълнението на задължението, за което е бил санкциониран, се явява извършено и по отношение на друго лице, че същата следва да се определи към максималния размер на предвиденото с нормата на чл. 415в от КТ, а именно – от 100 лева, тъй като в този вид наказанието би отговаряло в най-пълна степен не само на

естеството на самото нарушение и неговата тежест, но и на целите на административно-наказателната репресия, които се преследват чрез нейното налагане по смисъла на чл. 12 от ЗАНН.

Предвид изложените съображения съдът прие, че обжалваното наказателно постановление следва да се измени. С оглед на тях, след като отчете направеното искане в това отношение, както и съдържанието на конкретно осъщественото процесуално представителство от съответния юрисконсулт, което не се характеризира с обективни затруднения, възникнали за извършената от него дейност заради фактическа или правна сложност на делото, намери, че въз основа на установеното в действащата нормативна база (чл. 63, ал. 5 от ЗАНН във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ) жалбоподателя следва да бъде осъден да заплати на ответната (по жалба) страна минималното възнаграждение за него, възлизащо на сумата от 80 лева, доколкото ИА „ГИТ“, към която в организационно отношение спада и самия процесуален представител от Дирекция „ИТ“ Габрово, се явява юридическо лице на бюджетна издръжка по смисъла на чл. 2, ал. 1 от Устройствения правилник на същата, приет с ПМС № 2/13.01.2014 г., обн. ДВ брой 6/21.01.2014 г., изм. и доп. с ДВ брой 28/29.03.2018 г. Едновременно с това и предвид характера на съдебното решение, което е свързано с изменяване на НП поради допуснатата от наказващия орган незаконосъобразност при определяне размера на наказанието за самото нарушение, ответната по жалба страна следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя направените от него разноски в размер на сумата от 300 лева, заплатени за упълномощаване на адвокат от ГАК, осъществявал процесуално представителство по отношение на него в производството по настоящото дело. Приложените по делото на л. 52 доказателства сочат, че тази сума е действително заплатена, и доколкото свързаните с нея средства не биха могли да се считат за завишени с оглед на предвидените критерии в чл. 8, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (в редакцията на същата по ДВ бр. 68/2020 г.), не са налице основания за нейното намаляване, още повече при липса на изразено искане за това от процесуалния представител на ответната по жалба страна.

Воден от горното, и на основание чл. 63, ал. 1, предложение 2-ро от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА Наказателно постановление № 07-001359, издадено на 22.03.2021 година от Директор на Дирекция “Инспекция по труда” Габрово към Изпълнителна агенция “Главна инспекция по труда”, **В ЧАСТТА**, с която за нарушение по чл. 11, ал. 5 от Наредба № РД-07-2/16.12.2009 г. за условията и реда за провеждане на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд във вр. с чл. 12, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № РД-07-2 от 16.12.2009 г. за условията и реда за провеждане на периодично обучение и инструктаж на

работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, на **ИВ. ХР. АНТ.** от гр. Габрово, ул. „*****” № 19, с ЕГН *****, като длъжностно лице по смисъла на & 1 т. 5 от ДР на КТ, определено със Заповед № 2/20.01.2010 г. да провежда и документира началния инструктаж на служителите, е наложена **ГЛОБА** в **РАЗМЕР** на сумата от 300 (триста) лева – на осн. чл. 413, ал. 1 във вр. с чл. 415в, ал. 1 от КТ, като **НАМАЛЯВА** наложената глоба от този размер в **РАЗМЕР** на сумата от 100 (сто) лева.

ОСЪЖДА ИВ. ХР. АНТ. от гр. Габрово, ул. „*****” № 19, с ЕГН *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда”, гр. София, бул. „Княз Ал. Дондуков” № 3, сума в размер на 80 (осемдесет) лева, представляваща възнаграждение за осъществено процесуално представителство по делото, на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда”, гр. София, бул. „Княз Ал. Дондуков” № 3, **ДА ЗАПЛАТИ** на **ИВ. ХР. АНТ.** от град Габрово, улица „*****” № 19, с ЕГН *****, сума в размер на 300 (триста) лева, представляващи направени от него разноси по делото за адвокат, на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН.

РЕШЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ на обжалване пред Административен съд – гр. Габрово по реда на Глава XII-та от АПК, в 14 (четирнадесет) дневен срок от датата за получаването на съобщението до страните, че същото е изготвено.

Съдия при Районен съд – Габрово: _____